

Božena Zůbková

Životopis

Paní Božena Zůbková, rozená Pravdíková, se narodila 13. srpna 1935 na Salaši. Nejsilnější vzpomínky z dětství má na rok 1945, kdy jí 29. 4. Němci zavraždili deset blízkých. Stalo se to jen několik hodin před tím, než Salaš osvobodili rumunští vojáci. Tehdy přišla najednou o otce, bratra, strýce a bratrance. Muži pracovali jako lesní dělníci v lesích okolo Salaše. Občas se potkávali s partyzány, kteří tam tehdy pobývali. Jednoho dne si je partyzáni pozvali do Tománkovy hájenky, kde muži museli přísahat, že kdykoliv si je partyzáni zavolají, tak musí přijít. Její bratr František dělal partyzánům spojku. Vždycky, když jel za nimi, brával s sebou do batohu fotbalový balón a kopačky. To aby měl výmluvu, že jede hrát fotbal, nebo že jede k panu Balajkovi na Velehrad spravit boty.

Po tragédii se paní Zůbkové změnil celý život. Z celé rodiny zůstaly naživu jen ženy. Vzpomíná, že její dětství bylo „těžkopádné“, protože musela mamince hodně pomáhat. Maminka měla malé hospodářství. Protože neměli dostatečné plochy luk, chodila Boženka vyžínat trávu do lesa. Proto maminka ušila dcerám malou plachtu, ve které nosily trávu domů.

Do obecné školy začala paní Zůbková chodit na Salaši. Učitelé se ale v době druhé světové války často střídali. Ve Školní kronice obce Salaš se dočítáme, že někteří z nich byli totálně nasazení. Dva roky také chodila do měšťanky na Velehradě. Pan učitel Mlčák chtěl, aby pokračovala ve studiu. Paní Zůbková ale věděla, jak je pro maminku těžké uživit celou rodinu, a proto se rozhodla začít pracovat.

Nastoupila do Prvoděvu Prostějov, podniku, který byl později známý jako Hanačka nebo OP Prostějov a měl pobočku v Uherském Hradišti. Tam zůstala zaměstnána až do roku 1989, kdy odešla do důchodu. Poté ještě chvíli pracovala ve Vincentinu na Velehradě, kde spravovala a šila místním chovancům oblečení.

Paní Zůbková se vdala v 23 letech a s manželem Františkem měli tři děti, dvě dcery a jednoho syna. Na svého manžela vzpomíná velmi hezky. Byl jí celý život oporou. Pracoval také jako místostarosta na Národním výboru na Velehradě. V posledních letech života však trpěl srdečními problémy.

Celý svůj život bydlí paní Zůbková na Salaši a pravidelně navštěvuje mše svaté v místní kapli. Velkou radost jí dělají vnoučata a také pravnoučata.

